

z 1967 r. Nr 21, poz. 95, z 1969 r. Nr 5, poz. 36 i z 1970 r. Nr 8, poz. 72) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierowca pojazdu samochodowego, przewożącego materiały wybuchowe, powinien posiadać prawo jazdy kategorii C lub D, a kierowca pojazdu samochodowego z przyczepą o dopuszczalnym ciężarze całkowitym większym niż 750 kg — ponadto prawo jazdy kategorii E.”

2) w § 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pojazdy samochodowe i przyczepy użyte do przewozu materiałów wybuchowych powinny być zaopatrzone w świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych.”

3) w § 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą dokonywanego przez zakłady górnicze przewozu materiałów wybuchowych oraz sprzętu pomocniczego w samochodach ciężarowych ze specjalnie przystosowanym nadwoziem (w ruchomych składach materiałów wybuchowych); przepis ten stosuje się również do jednostek organizacyjnych podległych Centralnemu Urzędowi Geologii.”

4) w § 38 ust. 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 1972 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 1976 r.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: M. Zajtryd

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

131

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 26 maja 1973 r.

dotyczące uczestnictwa szeregu państw w Konwencji w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, sporządzonej w Tokio dnia 14 września 1963 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułami 20 i 22 Konwencji w sprawie przestępstw i niektórych innych czynów popełnionych na pokładzie statków powietrznych, sporządzonej w Tokio dnia 14 września 1963 r. (Dz. U. z 1971 r. Nr 15, poz. 147), złożone zostały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji przez następujące państwa:

Finlandia	dnia 2 kwietnia	1971 r.,
Rwanda	dnia 17 maja	1971 r.,
Grecja	dnia 31 maja	1971 r.,
Mali	dnia 31 maja	1971 r.,
Burundi	dnia 14 lipca	1971 r.,
Argentyna	dnia 23 lipca	1971 r.,
Togo	dnia 26 lipca	1971 r.,
Paragwaj	dnia 9 sierpnia	1971 r.,
Zambia	dnia 14 września	1971 r.,
Trynidad i Tobago	dnia 9 lutego	1972 r.,
Syjam	dnia 6 marca	1972 r.,
Senegal	dnia 9 marca	1972 r.,
Barbados	dnia 4 kwietnia	1972 r.,
Lesotho	dnia 28 kwietnia	1972 r.,

Republika Południowej

Afryki dnia 26 maja 1972 r.,

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną artykułem 24 ustęp 1 konwencji,

Cypr	dnia 31 maja	1972 r.,
Libijska Republika Arabska	dnia 21 czerwca	1972 r.,
Luksemburg	dnia 21 września	1972 r.,
Laos	dnia 23 października	1972 r.,
Kostaryka	dnia 24 października	1972 r.,
Malawi	dnia 28 grudnia	1972 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że Rząd Fidżi w notyfikacji z dnia 18 stycznia 1972 r. powiadomił Sekretarza Generalnego Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, iż uważa się za związany od dnia uzyskania niepodległości, tj. od dnia 10 października 1970 r., postanowieniami powyższej konwencji, która została rozciągnięta na jego terytorium przez Wielką Brytanię.

Zgodnie z artykułami 21 i 22 konwencji weszła ona w życie dla każdego z wyżej wymienionych państw dziesiątego dnia licząc od dnia złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Czyrek

132

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 maja 1973 r.

dotyczące przystąpienia Mali oraz potwierdzenia przez Zambię uczestnictwa w Uzupełniającej konwencji w sprawie zniesienia niewolnictwa, handlu niewolnikami oraz instytucji i praktyk zbliżonych do niewolnictwa, sporządzonej w Genewie dnia 7 września 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 11 Uzupełniającej konwencji w sprawie zniesie-

nia niewolnictwa, handlu niewolnikami oraz instytucji i praktyk zbliżonych do niewolnictwa, sporządzonej w Ge-

newie dnia 7 września 1956 r. (Dz. U. z 1963 r. Nr 33, poz. 185), został złożony dnia 2 lutego 1973 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Mali do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 13 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Mali dnia 2 lutego 1973 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że dnia 26 marca 1973 r. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych otrzymał komunikację Rządu Zambii informującą, że państwo to uważa się za związane postanowieniami wyżej wymienionej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

133

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 maja 1973 r.

w sprawie przystąpienia Argentyny i Francji do Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Konwencji celnej dotyczącej czasowego przywozu materiału pedagogicznego, sporządzonej w Brukseli dnia 8 czerwca 1970 r. (Dz. U. z 1973 r. Nr 7, poz. 48), złożone zostały Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Celnej w Brukseli dokumenty przystąpienia Argentyny

dnia 3 stycznia 1973 r. i Francji dnia 15 marca 1973 r. do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 18 ustęp 2 konwencji wchodzi ona w życie dla Argentyny dnia 3 kwietnia 1973 r. i dla Francji dnia 15 czerwca 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

134

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 28 maja 1973 r.

dotyczące uczestnictwa Mali i Zambii w Konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 25 września 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Mali dnia 2 lutego 1973 r. i Rząd Zambii dnia 26 marca 1973 r. notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważają się za związane postanowieniami Konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 25 września 1926 r. (Dz. U. z 1931 r. Nr 4, poz. 21).

wieniami Konwencji w sprawie niewolnictwa, podpisanej w Genewie dnia 25 września 1926 r. (Dz. U. z 1931 r. Nr 4, poz. 21).

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

135

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1973 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”.

Na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Dziennika Urzędowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524) w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 li-

stopada 1972 r. w sprawie wynagradzania pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 54, poz. 347) prostuje się następujący błąd: w § 8 ust. 1 pkt 2 w wierszu pierwszym zamiast „0,09” powinno być „0,02”.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.